

சங்க கால மக்களின் சமூக பண்பாட்டு அமைப்பும் நாகரிகமும்
**SOCIAL AND CULTURAL STRUCTURE OF THE PEOPLES OF THE
 SANGAM PERIOD**

முனைவர்.ச.மீனாட்சி
 உதவி பேராசிரியர்
 வரலாற்று துறை
 தமிழ் நாடு திறந்த நிலை பல்கலைக்கழகம்
 சென்னை-600015.
 மின்னஞ்சல்: meenakshihis2020@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலம் என்பது தமிழர்களின் சிறப்பான பண்பாட்டுத் தொட்டியின் பொற்காலம் ஆகும். இக்காலத்தில் தமிழர் வாழ்வு கலை, இலக்கியம், சமூக அமைப்பு, மற்றும் மத அடிப்படைகளால் செழித்து விளங்கியது. சங்கி இலக்கியங்கள், தொல்பொருள் ஆய்வுகள் மற்றும் சமகாலச் சான்றுகள் மூலம், இக்காலத்தின் தமிழர் அறிவியல் திறமைகள், கைவினைகள், விவசாயம், போர்த்தொழில், மற்றும் அரசியல் ஆளுமைகள் ஆகியவை மிகுந்த வளர்ச்சியடைந்திருந்தன என்பதற்கான ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் வாழ்வு, காதல், தோழமை, வீரக்களிப்பு மற்றும் இயற்கை மீதான பண்பாட்டுப் பார்வைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

திறவுச் சொற்கள்

இலக்கியம், தமிழ் இலக்கியம், சங்க இலக்கியம், தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் வரலாறு

Abstract

Sangam age is the golden age of Tamil culture. During this period, Tamil life flourished on the basis of art, literature, social structure, and religion. Sanghi literature, archaeological excavations, and contemporary evidence suggest that the Tamils of this period were highly developed in terms of scientific skills, crafts, agriculture, warfare, and political personalities. Sangam literature expresses the cultural views of Tamils on life, love, friendship, valour and nature.

Keywords

Literature, Tamil Literature, Sangham Literature, Tamil Culture, Tamil History

சங்க காலத்தின் தமிழர் சமூகம் மிகவும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதாக இருந்தது. சமூகத்தில் பல்வேறு மரபுகள், விழாக்கள், கலாச்சார நிகழ்வுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. விவசாயம், பரந்த பரம்பரைக் கருப்பொருட்கள் மற்றும் வர்த்தகம் ஆகியவை தமிழர்களின் பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்தின. சங்க இலக்கியங்களில் புறநானூறு, ஏதுக்கைப் பாடல்கள் போன்ற நூல்களில் போர்வீரர்களின் புகழ், அரசியல், மற்றும் நட்பு தொடர்பான குணாதிசயங்கள் அடிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. தமிழர் கலாச்சாரம் பெரும்பாலும் இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டிருந்தது. மலை, கடல், நிலம் ஆகியன வாழ்வின் முக்கிய அம்சங்களாகக் கருதப்பட்டன.

தமிழ் சமூகம் நீண்ட வரலாற்று மரபினைக் கொண்டது. உலகத்தில் வாழுகின்ற மானிட இனங்களுள் தொல் பழமையும், வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் கொண்டிருப்பது தமிழினமாகும். மனித வாழ்க்கையில் பிரிக்க முடியாத பழக்கவழக்கங்கள், வழக்காறுகள், வாய்மொழிப் பாடல்கள், நிகழ்த்துக் கலைகள், வழிபாடுகள், சடங்குகள் முதலியவற்றின் மூலமாகத்தான் மனிதனின் பண்பாட்டு வேர்களைப் பிரித்தறிய முடியும். தமிழர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் வாழும் இடங்களில் எல்லாம் தமக்கான பண்பாட்டு அடையாளத்தினைக் காத்து வாழுகின்றனர். மக்களின் பண்பாடு, திருவிழாவில் பின்பற்றப்படும் சடங்குகள், உணவு முறையில் பயன்படுத்தப்படும் சடங்குகள், தமிழரின் வீரத்தினை வெளிப்படுத்தும் மஞ்ச விரட்டில் காணப்படும் சடங்குகள் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் இருந்து வருகின்றன. சங்க காலத்தில் தமிழர் பண்பாடு வரலாறு என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் பல்வேறு அரிய தகவல்களை அறிய முற்படுவோம்.

சங்க காலம்: தமிழ் பண்பாட்டின் பொற்காலம்

சங்க காலம், தமிழ் மக்களின் நாகரிகத்தின் பொற்காலமாக கருதப்படுகிறது. இது கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 300 வரை ஆண்டுகள் நீடித்த தமிழ் இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான காலம். சங்க காலம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த காலம், தமிழின் முதல் மூன்று சங்கங்களின் காலகட்டமாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த சங்கங்கள் பாண்டிய அரசர்களால் நடத்தப்பட்ட இலக்கிய சபைகளாக இருந்தன.

இவ்வேளையில் பிறந்த சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையை, சமூக அமைப்புகளை, காதல், போர், களம், இயற்கை அழகு போன்றவை குறித்த தகவல்களை முழுமையாக வெளிப்படுத்துகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை காதல் (அகம்) மற்றும் போராட்டம் (புறம்) ஆகிய வாழ்வியல் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டவை. இப்பாடல்கள் யாவும் வாழ்வின் பல்வேறு கோணங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

சங்க காலத்து தமிழர் சமூக அமைப்பு நாகரிகமாகவும், விவசாயம், வணிகம், கைத்தொழில், வாணிபம் போன்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மிகுந்த நிலையிலும் இருந்தது. சமுதாயத்தில் இளவரசர்கள், அரசர்கள், வீரர்கள், கலைஞர்கள், புலவர்கள், விவசாயிகள், வணிகர்கள் உள்ளிட்ட பல தரப்பினரும் இருந்தனர். இந்த காலத்தின் மிகச் சிறந்த தோரணையான கற்பகத்து அரசன் நெடுஞ்செழியன், பாண்டிய மன்னன் உட்பட பல வீரர்களின் புகழ்மிக்க ஆட்சிகள் சங்க இலக்கியத்தில் பெரிதும் புகழப்பட்டுள்ளன.

இந்த காலத்தில்தான் மலை, கடல், புல் நிலம், காடு மற்றும் பள்ளத்தாக்கு போன்ற புவியியல் பகுதிகளின் அடிப்படையில் தமிழ் மொழியின் பிரிவுகள் உருவாகின. தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அழகும், மக்களின் பண்பாடும் சங்க இலக்கியங்களில் சிறப்பாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இலக்கியங்கள் தமிழர் அடையாளம் மற்றும் மரபுகளின் பொக்கிஷமாக இருப்பதுடன், தமிழின் கலை, கலாச்சாரம், மொழி வளர்ச்சிக்கான அடித்தளமாகவும் கருதப்படுகிறது.

சங்க கால வாழ்வு திணை சார்ந்த இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வாகும். அவர்கள் அகவாழ்க்கையையும் புறவாழ்க்கையையும் பண்பாட்டு நெறியுடன் வாழ்ந்தார்கள். பண்பாடு என்பது மனிதன் சமூகத்தை பண்படுத்தி, நல்ல பழக்கவழக்கங்களைக் கடைபிடித்து, வாழ்வை அர்த்தமுள்ளாக்குவதாகும். இப்படி தமிழர்கள் தனக்கென்று வாழாத பண்பாட்டு கூறுகள் மூலம் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பதிவினை நாம் காணலாம்.

பண்பாடு

ஒரு இனத்தின் பண்பாடு அதன் இலக்கியம் நடையுடை, மொழி, கலைகள், குறிக்கோள், சமயக்கொள்கை, சமயப்பொறை, அரசியற் கொள்கை, சமுதாய நிலை என நீட்சி கொள்கிறது. தனிமனிதனின் பண்பாடாக பார்த்தால் அறிவு நலம், ஒழுக்க உயர்வு, கொள்கை நலம், பண்பு நலம், வாழ்க்கை நலம் என்ற அர்த்தத்தளத்தில் விரிவதை நாம் கவனிக்கலாம்.

“பண்பாடு என்பது மக்கள் அனைவரும் கூட்டமாக சேர்ந்து செயல்படும் போது உண்டாகும் நடத்தை முறையாகும்” என பக்தவத்சல பாரதி கூறுகிறார். இயற்கையுடன் இணைந்த மனிதனுடைய வாழ்க்கை அனுபவத்தில் அவன் கற்றுக் கொண்டவைகள், தனிமனிதனுக்கும், சமூகத்திற்கும் நல்வாழ்வு வாழக் கற்றுத் தரும் பாடங்கள் பண்பாடு எனும் சொல்லிற்கு பொருந்துவதாக அமைகிறது. ஒவ்வொரு இனக்குழுவிற்கும் வந்த வழி வேறாக இருந்தாலும், வேட்டையாடும் சமூகத்திலிருந்து நாகரீக சமூகத்திற்கு மாறுதல் சார்ந்த நகர்வு அடையும் போது அது தன்மையும், சமூகத்தையும் பண்படுத்தும் பல கூறுகளைக் கொண்டதாக இருப்பதைப் பண்பாடு என்றழைக்கலாம்.

சங்க கால பாடல்களில் பண்பாட்டுக் கூறுகள்

சங்க கால பாடல்கள் தமிழரின் வாழ்க்கையும் பண்பாடுகளையும் பிரதிபலிக்கும் முக்கியமானவைகளாகும். சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பலவாக காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சில முக்கியமான கூறுகளை நாம் காணலாம்.

உணவு பண்பாடு குறித்த கூறுகள்

பண்டைய தமிழர்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலையென நிலத்தை ஐந்தாக பிரித்து, முதல் கரு உரி பொருளென பகுத்து உணவு பொருள்கள், வழிபடும் தெய்வங்கள், தொழில்கள் என மக்களின் வாழ்வியல் ஒழுக்கங்களையும் மன உணர்வுகளையும் கட்டியமைத்தனர். ஒவ்வொரு திணைக்குரிய உணவு பொருட்களை அந்தந்த திணை சார்ந்து பயன்படுத்தியதை நாம் பார்க்கலாம். “நம் படப்பைத் தேன் மயங்கு பாலினும்”² என்ற வரிகளில் தேனை தங்களது

உணவு பொருளாக பயன்படுத்தினர் என்பதை அறியலாம். "செம்புற்று ஈயலின் இன்னளை புளித்து ஈயலை புளி சேர்த்து உண்டதான"³ குறிப்பினைத் திணை சார்ந்த ஒழுக்க பின்புலத்தோடு நாம் பார்க்கலாம். "உறு வெய்தற்கு உலை இய உருப்பு அலின் குடும்பை எயிற்றியர் அட்ட இன்புளி வெஞ்சோறு தேமாமேனிசில் வளை ஆயமொரு ஆமான் சூட்டின் அமைவர பெறுகுவீர்"⁴ குடிசையில் வாழும் எயினக் குல பெண்கள் புளியுடன் சேர்த்து சமைத்த வெப்பமான சோற்றுடன் ஆமான் இறைச்சியும் சுட்டு உணவாக்கி உண்ட நிகழ்வினை பார்க்கலாம்.

அதுபோல"வேட்டை சிறாஅர் சேட்புலம் படராது படமடைக் கொண்ட குறுந்தாள் உடும்பின் விழக்கு நிணம் பெய்த"⁵ என்ற பாடலில், பெண்கள் வீட்டின் அருகிலுள்ள மடுக்களிலிருந்து பிடித்த உடும்பின் இறைச்சியை சமைத்து பிறருக்கு வழங்கி தானும் உண்டனர். இப்படியான ஒரு வாழ்வினை பல்வேறு சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் நாம் பார்க்கலாம்.

விருந்தோம்பல் குறித்த பண்பாட்டு கூறுகள்

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வதெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”⁶

என்ற வள்ளுவரின் கருத்திற்கேற்ப, சங்க கால மக்கள் பசி என்று வந்தவர்களுக்கு இல்லை என்று கூறாமல் வீட்டில் வந்த விருந்தினர்களை பேணி வாழ்ந்த குறிப்பினை பார்க்கலாம். விருந்தினர்கள் புறந்திருக்க சாகா மருந்தாக இருந்தாலும் வேண்டாமென சங்க தமிழர்கள் தமிழ் பண்பாட்டின் அடையாளமாக திகழ்ந்ததை

“விருந்து புறத்தாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டாற் பாற்றன்று”⁷

என வரிகள் மூலம் நாம் உணரலாம். வீட்டில் வருகின்ற விருந்தினர்களை வரவேற்றல், இன்முகத்தோடு பேசுதல், இனிய சொற்களை கூறுதல் அவர்களோடு சேர்ந்து விருந்து பரிமாறுதல், விருந்து பரிமாறும் போது இன்முகத்தோடு இருத்தல் என வள்ளுவரின்

கருத்துக்களைச் சங்க தமிழர்கள் கடைபிடித்து வாழ்ந்தார்கள் என்பதை நாம் அறியலாம்.

“மனையோள் விரும்பி
வரகும் தினையும் உள்ளவை எல்லாம்
இரவல் மாக்கள் உணக்கொளத் தீர்ந்தெனக்
குறித்துமாறு எதிர்ப்பை பெறாஅ மையின்
குரல்உணங்கு விதைத்தினை உரல்வாய்ப் பெய்து
சிறிது புறப்பட்டன்றோ விலள்”⁸

அரசணை காண செல்லும் புலவர்களுக்கு செல்லும் வழியில் உள்ள வீடுகளில் பெண்கள் வரகு. திணை ஆகிய உணவுகளை சமைத்து பரிமாறினர் என்றும் அந்த உணவு தீர்ந்தால் மீண்டும் வருகின்றவர்களுக்கு விதைப்பதற்கு வைத்திருந்த காணம் மற்றும் திணையை உரலில் போட்டு இடித்து உணவு சமைத்து கொடுத்ததாகவும் புறநானூற்று பாடல் கூறுகிறது.

“விளைக வயலே வருக இரவலர்
என் வேடோளே யாயே யாமே”⁹

அக்கால மக்கள் விருந்தினர் வரவுக்காக எதிர்பார்த்து காத்து நின்றனர் விருந்தினரின் வருகை அவர்களால் மிகவும் விரும்பப்பட்டது. தனக்கென வாழாமல் பிறர்கென்று வாழும் தமிழர்களின் பண்பு இப்பாடல்களில் உணரலாம்.

சங்க காலத்தில் ஆண்களை விட பெண்களே விருந்தோம்பும் பண்பை பேணி பாதுகாத்து வந்தனர். என்பதை

“பூவிற் படுவிற் கூவல் தோண்டிய
செங்கட் சின்னீர் பெய்த் சீறில்
மூன்றில் இருந்து முதுவாய்ச்சாடி
வாடாத தாமரை சுட்டுவன் நினக்கே”¹⁰

நேரத்தில் வீட்டிற்கு வந்த வயதான பாணனை பார்த்து பெண்ணொருத்தி, இரவு நேரத்தில் வந்ததால் சுட்ட இறைச்சியே வீட்டில் உள்ளதாகவும், மட்டுமின்றி செம்மண் நிலத்திலுள்ள ஊற்றில் ஊறிய

தண்ணீரும் பழஞ்சாடியில் உள்ளதாகவும் அதனால் இவை இரண்டையும் உண்டு களைப்பை போக்கி கொள்க எனவும், மன்னனிடம் போருக்கு சென்ற தலைவன் வந்தால் பட்டினிக்கு பொன்னரி மாலையும் வாடாத பொற்றாமரையும் வழங்குவதாக என கூறுகின்ற பதிவினை பார்க்கலாம். அதுபோல அறச்செயல்களை செய்வதிலும், ஆணும் பெண்ணும் சிறந்து விளங்கினர் குறிப்பாக தன்னை சுற்றி உள்ளவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தால் மட்டுமே தானும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து வாழ்ந்து வந்தனர். மனிதர்களை மட்டுமல்லாது சங்க கால மக்கள் தங்களை சார்ந்திருந்த உயிரினங்களையும் பெரிதும் நேசித்த பதிவையும் பார்க்க முடிகிறது.

"படலை முன்றிற் சிறுதிணை உணங்கள்

புறவும் இதலும் அறவும் உண்கெனப்"¹¹ என்ற வரிகளால் அக்கால மக்கள் மனிதனையும் உயிரினங்களையும் நேசித்து வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதை உணரலாம்.

விருந்தோம்பல் பண்பு என்பது மக்களிடம் மட்டுமல்லாமல் அரசர்களிடமும் இருந்துள்ளதை நாம் சங்க இலக்கிய பிரதிகள் மூலம் உணரலாம் அரசனிடம் பரிசு பெற எண்ணி அரண்மனையை அடைபவர்களுக்கு நல்ல இறைச்சியோடு கூடிய உணவினை கன்னோடு சேர்த்து உண்ண செய்து, உடுத்திருந்த கந்தலாடையையும் களைய செய்து அவர்களுடன் அமர்ந்து தானே பரிமாறிய காட்சி பதிற்றுப்பத்தில் இவ்வாறு பதிவாகி உள்ளது.

"தொல்பசி உழந்த பழங்கண் வீழ
எஃகுபோழ்ந்(து) அறுத்த வான்நிணக் கொழுங்குறை
மைணன் பெய்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
தனைஅமை கன்னின் தேறலொடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தின் இருஞ்சிற(கு) அன்ன"¹²

கொடை குறித்த குறிப்புகள்

சங்க கால மக்கள் செல்வத்தின் பயன் ஈதலே என்ற உயர்ந்த பண்பினை கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். மன்னர்கள் தங்களை விட

மக்களையே பெரிதும் நேசித்து வந்தனர். இந்த பண்பினை நாம் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களில் அதிகமாக காணலாம். மன்னன் தன்னிடமுள்ள அனைத்து பொருட்களையும் கொடையாக கொடுத்துள்ளான் என்பதை சங்க கால பாடல்கள் வழி காணலாம். தேடிய செல்வத்தை பிறருக்கு கொடுத்து வாழ்வதில் தான் வாழ்வின் உண்மையான மகிழ்ச்சி அடங்கியுள்ளதை உணர்ந்த தமிழர்கள் தன்னிடம் உன்ன பொருட்களை பிறருக்கு கொடுத்து மகிழ்ந்தனர்.

"கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்

உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே பிறவும் எல்லாம்
ஒரொக்கும்மே

அதனால் செல்வத்துப் பயனே ஈதலே"¹³

அரசனானாலும் ஆண்டியானாலும் ஒரு மனிதனுக்கு தேவை உணவு உடை இரண்டே அதனால் செல்வத்தை சேர்த்து வைப்பதால் எந்த நன்மையுமில்லை என்பதை உணர்ந்த தமிழர்கள் அதனை ஈந்து கொடுத்து மகிழும் போது அடைகின்ற மகிழ்ச்சி ஆயுளையும், வாழ்வையும் நீட்டிக்க உதவும் என்பதை உணர்ந்து தமிழர்கள் கொடை பண்பை வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். இமையவரம்பனின் கொடை பண்பினை பற்றி,

**"எமர்க்கு பிறர்க்கு பாலர் ஆயினும்
பரிசில் மக்கள் வல்லார் ஆயினும்
கொடைகடன் அமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
.....வயிறுமாக இலியர்"¹⁴**

என்ற பாடலால் இமையவரம்பன் தம்மவரென்றோ பிறவரென்றோ பாராமல் அனைவரையும் ஒரே போல கண்டு ஈயும் நெஞ்சமுடையவன் என்பதால் தன்னை நாடி வந்தவர்களுக்கு முகம் பாராமல் வாரி வழங்கினான் என்பதை பார்க்க முடிகிறது. அதுபோல,

**"பெறுவரம் கூர்ந்த கானம் கல்லென
கருவி வானம் துளி சொரிந்து ஆங்கு
பழம் பசி கூர்ந்த எம் இரும் பேர் ஒக்கலொடு**

**வழங்க தவா அபெரு வளன் எய்தி
வால் உளை புரவியொடு வய கனிறு முகந்து கொண்டு
யாம் அவனின்றும் வருதும் நீயிரும்...”¹⁵**

தொண்டைமான் இளந்திரையனின் கொடைத் தன்மை இப்பாடலால் நாம் அறியலாம். அரசனிடமிருந்து கொடை பெற்று வந்த புலவர்கள் தான் பெற்றுவந்த செல்வத்தை பற்றி கூறும் போது தொண்டைமான் பல செல்வ வனங்களைத் தனக்கு நல்கியதாகவும், அவற்றை குதிரைகள் மீதும் யானைகள் மீதும் ஏற்றிக் கொண்டு வருவதாகவும், தான் மட்டுமல்லாமல், தன்னுடன் வந்த சுற்றத்தாரும் யானை மீது பரிசுகளை பெற்றுக் கொண்டு வருவதாக பதிவு வருகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், நல்லூர் நத்தனாரால் பாடப்பட்ட சிறுபாணாற்றுப்படையில் கடையெழு வள்ளல்கள், குறித்த சித்திரங்களை பார்க்க முடிகிறது. மயிலுக்கு போர்வை தந்த பேகன், முல்லைக்கு தேர் கொடுத்த பாரி, குதிரையுடன் நாடு தந்த திருமுடிக்காரி, நாட்டை பரிசாக வழங்கிய ஓரி, சிவபெருமானுக்கு கலிங்கம் நல்கிய ஆய் ஆண்டிரன், ஓளவைக்கு நெல்லிக்கனி தந்த அதியமான், நாட்டு மக்களுக்கு வாரி வழங்கிய நன்னி ஆகிய வள்ளல்கள் கொடை பண்புக்கு இன்றளவும் தமிழர்களின் உள்ளங்களில் வாழ்கின்றனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எல்லாம்எனக்கே, எல்லாம் என்னுடையது என்ற சிந்தனையை விடுத்து வாழ்பவன் உண்மையான வெற்றியையும் இன்பத்தையும் அடையலாம்.

**ஈகை குறித்த பண்பாட்டு கூறுகள்
“இசையும் இன்பமும் ஈதலும் மூன்றும்
அசையுநர் இருந்தோர்க்கு அரும் புணர்வும் ஈனம்என
வினைவயின் பிரிந்து வேறுபடு கொள்கை”¹⁶**

புகழ், இன்பம், ஈகை ஆகிய மூன்றையும் பெற்றிட தலைவன் பொருள் ஈட்டுவதற்காக தலைவியை விட்டு பிரிந்து செல்கின்றான், சங்க கால ஆண்கள் தன் இல்லற சுகத்தையும் விடுத்து பொருள் தேடுவதற்கு சென்றதன் முக்கிய காரணம் ஈகை செய்வதற்கே. ஈகை செய்வதற்கு இல்லறத்தாரும் உறுதுணையாக இருந்தனர் என்பதை உணர்த்தும் பாடல்கள் பல சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அக ஒழுக்கம் சார்ந்த பண்பாடு

சங்க கால நூல்களில் தலைவன், தலைவி, செவிலி, நற்றாய், தோழி, வாயிலாக அக ஒழுக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கையை களவு கற்பென இருவகைகளை கருத்தில் கொண்டு வாழ்ந்தனர். திருமணத்திற்கு பிறகான வாழ்க்கையைக் கற்பு வாழ்க்கைக்குள் அடக்கினர். கற்பு வாழ்வு குறித்த ஒரு மிக சிறந்த பாடல் இப்படி வருகிறது.

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅதுடிக்
குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
இனிதெனக் கணவ னுண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே”¹⁷

என்ற பாடலால் திருமணத்திற்கு முன் சமையல் அறைக்குள் சென்று சமைத்தறியாத பெண் ஒருத்தி திருமணத்திற்குப் பிறகு சமைக்கும் போது தன் அழகான கண்கள் புகையினால் கலங்குவதைக்கூட பொருட்படுத்தாமல் தன் கணவனுக்காக சமைத்து அவன் இனிது என உண்டதை கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறாள் இல்லற வாழ்வின் இன்பத்திற்கு விட்டு கொடுத்து வாழ்தலை பார்க்கமுடிகிறது. தலைவன் தலைவி உறவு விட்டுக்கொடுத்தல் மூலம் சிறக்கிறது என்பதை பல பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

பண்டைய தமிழர் வாழ்வு மனித நேயம், விருந்தோம்பல், கொடை சிறப்பு, ஈகை இவ்வாறு மிக உயர்ந்த பண்பாட்டு கூறுகளுடன் சம்பந்தப்பட்டது. சமகால வாழ்வியல் பின்புலத்திலிருந்து, நாம் நெருக்கடி மிக்க சமூக சூழலில் இருந்து சிந்தனை செய்து பார்த்தோமானால் பண்டைய தமிழர் வாழ்வின் முக்கியத்துவம் புலப்படும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

தமிழர் வாழ்ந்த காலத்தில், குறிப்பாக சங்க காலத்தில், சமூக அமைப்பு முறைகள் மற்றும் பண்பாட்டு கூறுகள் பல தளங்களில் வளர்ச்சி அடைந்தன. குடும்ப அமைப்புகள், மன்னராட்சி, போர்க் கலாசாரம், விளை

நிலப் பயிர்ச்சி, கலைகள் மற்றும் மழை வேண்டிய வழிபாடுகள் போன்றவற்றில் ஆழமான மரபுகளை கொண்டு வந்துள்ளனர்.

இக்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியம், பண்பாடு, மற்றும் சமூக அமைப்புகள் பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றன. சங்க இலக்கியம் முக்கியமாக அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பத்துப்பாட்டு போன்ற நூல்களை உருவாக்கியது, இதனால் தமிழர்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் காதல், போராட்டங்கள், அரசியல் மற்றும் சமூக வாழ்வியல் பிரகாசித்தது. பொருளாதாரம் விவசாயம், கடல் வாணிபம், மற்றும் கைத்தொழில் ஆகியவற்றில் நிலை கொண்டது. தெய்வ வழிபாடு மற்றும் இயற்கை வழிபாடு முறைவழக்கமாக இருந்தது.

சமூக அமைப்பு

சங்க காலம் தமிழ் மொழியின் செழிப்பையும், சமுதாயத்தின் உயர்ந்த பண்பாடுகளையும் பிரதிபலிக்கும் முக்கியமான காலமாகும். கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு வரை பரவிய இந்த காலகட்டத்தில், தமிழ் சமுதாயம் தனித்துவமான சமூக அமைப்பை உருவாக்கியது. மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு பரிமாணங்கள், சங்க இலக்கியங்களின் மூலம் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நிலப்பரப்புகள் மற்றும் திணைகள்

சங்க இலக்கியத்தில் மனிதர்கள் மற்றும் அவர்கள் வாழும் நிலப்பரப்புகள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றன. ஐந்து திணைகள் என்று அழைக்கப்படும் இந்த நிலப்பரப்புகள் மனித உணர்வுகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும் பிரதிபலித்தன:

- குறிஞ்சி (மலைப்பகுதி) - இதன் மக்கள் வேட்டைக்காரர்களும் காதலர்களும்.
- முல்லை (காடு) - மாடுகளை மேய்க்கும் கறவைக் கூட்டங்களின் வாழ்விடம்.
- 3மருதம்(விவசாய நிலங்கள்) - விவசாயத்தின் செழிப்பு மற்றும் உழவுக்காரர்களின் வாழ்விடம்.

- 4நெய்தல்(கடற்கரை) - மீனவர்கள் மற்றும் கடல் சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களின் இடம்.
- பாலை(வறண்ட நிலம்) - போராளிகள் மற்றும் கஷ்டங்களை எதிர்கொள்பவர்களின் புழக்கத்தில் உள்ள பகுதி.

இவை மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு திணையும், அங்கு வாழும் மக்களின் பண்பாட்டையும், பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும் குறிக்கிறது.

பெண்களின் நிலை

சங்க காலத்தில் பெண்களுக்கு ஒரு முக்கியமான இடம் இருந்தது. பெண்கள் சமூகத்தில் பெருமளவில் ஈடுபடுவதும், சுதந்திரமாக செயல்படுவதும் பாராட்டத்தக்கது. பெண்களின் அறிவு, ஆற்றல், மற்றும் நெறிமுறைகளைப் பற்றி சங்க இலக்கியங்களில் அதிகம் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்ணகி போன்ற கதாபாத்திரங்கள், பெண்களின் நீதி மற்றும் வீரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இத்தகைய கதாபாத்திரங்கள் அன்றைய பெண்களின் முக்கியத்துவத்தை ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் உயர்த்தின.

சமூகத்தின் நெறிமுறைகள்

சமுதாயத்தில் ஒழுங்கும், நெறிமுறைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டன. சிறப்பு குறிப்பாக, பண்பாட்டு விழாக்கள், இசை, நடனம் மற்றும் கலைகள் சமூகத்தில் பெரும் இடத்தை பெற்றிருந்தன. மனிதர்கள் தங்கள் பண்பாட்டை வளர்ப்பதற்கும், மற்றவர்களுடன் இணைந்து வாழ்வதற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தனர்.

சங்க காலத்தின் சமூக அமைப்பு தமிழ் பண்பாட்டின் செழுமையை பிரதிபலிக்கிறது. நிலப்பரப்புகளுடன் உள்ள தொடர்பு மற்றும் பெண்களின் நிலை, அனைத்தும் சங்க காலத்தில் மக்களின் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள், தமிழ் சமூகத்தின் அடிப்படைகளை நிர்ணயித்து, நம் வாழ்க்கைக்கு இன்னும் வழிகாட்டுகின்றன.

விளையாட்டும் வேளாண்மையும்

சங்க காலத்தின் முக்கிய தொழில் வேளாண்மை. நிலம் கைவசம் இருந்தவர்களே சமூகத்தில் முதன்மை பெற்றிருந்தனர். தமிழர்களின்

வாழ்க்கை முழுக்கவே பூமியுடனான உறவை மையமாகக் கொண்டு பிணையப்பட்டிருந்தது. மழைவேளைப் பொறுத்து அவர்கள் விளைச்சல் செய்யும் முறைகள் இருந்தன. விலங்கு வேட்டை, மல்யுத்தம் போன்ற விளையாட்டுகள் இந்நாட்களின் பொழுதுபோக்குகளாக இருந்தன.

வேளாண்மை தமிழர்களின் முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. நான்கு நிலத் தரைகளில் (குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்) வாழ்ந்த மக்கள், தங்களுக்கு பொருத்தமான விளைச்சலை மேற்கொண்டனர். மருதநிலம் தான் வேளாண்மைக்கு மிகச்சிறந்த பகுதியாக விளங்கியது, ஏனெனில் இது சீரான நீர்ப்பாசன வசதிகளை கொண்டிருந்தது. நதிகள், ஓடைகள், குளங்கள் ஆகியவை நீர்பிரவாகத்தை உறுதிப்படுத்தின. பசு மாடு, நிலம், மழை ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழர்கள் விவசாயம் செய்தனர். சிறுதானியங்கள், நெல், பருப்பு, தேங்காய், வெள்ளரி போன்ற பல்வேறு விளைச்சல்கள் இக்காலத்தில் பெரிதும் பயிரிடப்பட்டன. மழைக்காலத்தில் விவசாயம், குளங்கள் மற்றும் கால்வாய்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டு, உணவுப் பாதுகாப்பிற்காக இயங்கியதாகச் சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. விளைச்சல் உணர்வும் தமிழர் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

தமிழர்கள், தங்கள் உடல் மற்றும் மனதைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள பல்வேறு விளையாட்டுகளை விளையாடினர். இவை தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தில் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தன. சங்க காலத்தில் விளையாட்டுகள், போர்க்கலைகளைப் பயிற்சியாகவும், பொழுதுபோக்காகவும் இருந்தன. மல்யுத்தம், சிலம்பம், வில்வித்தை போன்ற போராட்ட விளையாட்டுகள் வீரத்தை மேம்படுத்தி, போர்க்களத்தில் அவர்களை தயாராக வைத்தன. இவைகள் மன்னர்கள் மற்றும் வீரர்களிடையே பிரபலமாக இருந்தன.

இவை தவிர, விலங்கு வேட்டை போன்ற விளையாட்டுகளும், வேளாண் நிலப்பகுதிகளில் வழக்கமாக நடந்தன. இதன் மூலம் தமிழ் மக்கள், தங்கள் நிலத்தில் வாழும் விலங்குகளை அடையாளம் காண்பதோடு, நிலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் கவனித்தனர். இவை அனைத்தும் சங்க கால தமிழர்களின் வீரம், கைத்திறன், மற்றும் வாழ்வியல் கற்றல்களுக்கு வழிவகுத்தன.

விளையாட்டு மற்றும் வேளாண்மை, மக்கள் இடையேயான பகிர்ந்துணர்வையும், ஒற்றுமையையும் ஊக்குவித்தன. மழைக்கால விளையாட்டுகள், விழாக்கள், பொங்கல் போன்ற வேளாண் பண்டிகைகள், சமூக ஒற்றுமையை மேம்படுத்தக் காரணமாக இருந்தன. உழவர் தொழில் மற்றும் அனைவருக்கும் உணவு ஆகியவையும் தமிழர் சமூகம் மிகுந்த மரியாதையுடன் பின்பற்றியது.

அரசியல் அமைப்பு

சங்க காலத்தில் மூன்று பெரும் தமிழ் அரசுகள் புகழ் பெற்றிருந்தன: சோழர், சேரர், பாண்டியர். இவை முப்பெரும் மன்னர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களது ஆட்சிப் பகுதிகள் வெவ்வேறு, ஆனால் ஒரே பண்பாட்டைப் பகிர்ந்தனர். அரசர்கள் தங்கள் அரசுகளை திறமையாகவும் கண்ணியமாகவும் ஆட்சி செய்தனர். போர்த்தொழில், கலைகள் மற்றும் கலாச்சாரம் அனைவருக்கும் மிக முக்கியமானவையாக கருதப்பட்டது. சேரர், சோழர், பாண்டியர் எனப்படும் மூன்று முத்தரசர்கள். இவர்கள் தமிழகம் முழுவதையும் தங்கள் அதிகாரத்திற்கு கீழ் வைத்திருந்தனர். இத்தரசுகளின் ஆட்சி கி.மு. 3ம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 3ம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது.

இரண்டாம் பாண்டிய மன்னன் தலைமையிலான பாண்டிய அரசு மதுரை நகரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டிருந்தது. இது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், கலைக்குமான முக்கிய மையமாக இருந்தது. சங்கப் பாடல்களில் பாண்டிய மன்னர்கள் நீதி நிர்ணயத்திலும், வீர சாசனங்களிலும் சிறந்தவர்களாக போற்றப்பட்டுள்ளனர்.

சோழர் புலியூர் (உழுமுறை நகரம்) மற்றும் தஞ்சை போன்ற இடங்களைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டிருந்தனர். புறநானூறு போன்ற இலக்கியங்கள் சோழ மன்னர்களின் வீரத்தைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றன. காவிரியின் நீர் மேலாண்மை, விவசாயம் மற்றும் கப்பல் போக்குவரத்தையும் சோழ மன்னர்கள் திறம்பட கையாள்ந்தனர்.

சேரர், வெள்ளை மலைகளை தங்கள் தலைநகராகக் கொண்டிருந்தனர். சேர மன்னர்கள் பெரும்பாலும் கடல் வாணிபத்தில் ஈடுபட்டனர், குறிப்பாக மேற்கத்திய நாடுகளுடனான வணிக உறவுகள் அவர்களின் செல்வாக்கை அதிகரித்தது. சங்க இலக்கியங்களில் சேர மன்னர்களின் கடல்

வழிப் போக்குவரத்து மற்றும் நீர்முக நகரங்களின் மேம்பாட்டு திட்டங்கள் புகழாகத் தோன்றுகின்றன.

மூன்று அரசுகளும் வம்ச அரசு முறையில் கட்டமைக்கப்பட்டன, அதாவது தந்தை-மகன் வழியில் ஆட்சிக்குத் தொடர்ச்சி வழங்கப்பட்டது. மன்னர் ஒருவரின் கடமை சிறந்த போராளியாக இருப்பது மட்டுமல்ல, தனது நாட்டின் நலனை உறுதி செய்வதும் ஆவார். மன்னர்களுக்கு கீழ் பல சிற்றரசர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் இருந்தனர், அவர்கள் மன்னர்களுக்கு நெறிபாதையில் நடந்து வரித்தொகைகள் செலுத்தினர்.

அரசியல் மட்டும் இல்லாமல், இக்கால அரசுகளுக்கு சமயத்தின் மீதான செல்வாக்கும் அதிகமாக இருந்தது. தமிழ் மன்னர்கள் வேதக் கோயில்கள், யாக சாலைகள் மற்றும் கலைப்பண்பாட்டு மையங்களை ஆதரித்தனர். சங்க இலக்கியங்களில் மன்னர்கள் தங்கள் மக்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாக இருந்ததாகவும், சமூக நலனுக்காக பல திட்டங்களை அமல்படுத்தியதாகவும் காணப்படுகின்றது.

சங்க காலத்தில் ராஜவழிகள், சிற்றரசுகள், துறைமுகங்கள், வணிகம், யுத்தம் மற்றும் சமூகவியலின் முக்கியமான தளங்களிலும் மன்னர்கள் மேன்மை பெறுவது குறித்த மாபெரும் விலங்குகளாக அவர்களின் ஆட்சி அமைந்திருந்தது.

வழிபாடு

சங்க காலத்தில் வழிபாடு என்பது தமிழர் வாழ்க்கையில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு பகுதியாய் இருந்தது. தமிழ் சமூகம் இயற்கையுடனும் அதன் பல்வேறு கூறுகளுடனும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு வாழ்ந்தது, இதனால் அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளும் இயற்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக இருந்தன. அவர்கள் பல தெய்வங்களையும் சக்திகளைப் போற்றியிருக்கின்றனர், குறிப்பாக முருகன், மயன், வான்கோத்திரம், காற்று, மழை போன்றவை மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றன.

சங்க காலத்தின் மிகவும் மதிக்கப்பட்ட தெய்வம் முருகன் ஆவார். அவரை தமிழர் "சேவல்", "சேவெழு", "வேலன்" எனவும் அழைத்தனர். முருகன் யுத்தத்தின் தெய்வமாகவும், வீரம், போராட்டம், மற்றும் காவலராகவும் கருதப்பட்டார். தமிழ் மரபில், முருகனைப் புகழ்ந்து பாடிய

பல பாடல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, முருகனுக்கான குன்றுக்களான பழனி, திண்டுக்கல் போன்ற இடங்களில் வழிபாடு சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. அவரின் தாயாரான கார்த்திகை மங்கைகளும் அவருக்குப் பணி செய்தனர் என்ற நம்பிக்கை தமிழர்கள் இடையே நிலவியது.

இயற்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தெய்வங்களில், வெள்ளாற்றான் என்பவரும் முக்கிய தெய்வமாக வழிபட்டனர். நதி, மலைகள், காடுகள் போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய தெய்வங்கள் எப்போதும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் வழிபாட்டில் இருந்தன. வெள்ளாற்று போன்ற ஆற்றுகளை பூஜிக்கும் வழக்கம், இவ்வருகையும் பொருளாதார வாழ்க்கையில் முக்கியமாக இருந்தது.

சங்க காலத்தினர் இயற்கையை ஒரு தெய்வமாகவே கருதி வழிபட்டனர். மழை, மலைகள், ஆறுகள், மற்றும் வனங்கள் ஆகியவை பெரும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. தமிழர்கள் மழையைப் பெரிதும் மதித்தனர், ஏனெனில் அதுதான் அவர்களின் விவசாய வாழ்க்கைக்கு உயிர்நாடியாக இருந்தது. வான்பாரி போன்ற மழைத்தெய்வங்களை அவர்கள் வழிபட்டனர். இது பல இடங்களில் "வளிபூசை" எனப்படுகிற பழக்கத்தில் வெளிப்பட்டது.

சங்க இலக்கியம், குறிப்பாக புறம் பாடல்கள், வீரத் தெய்வங்களான முருகன் மற்றும் தெய்வக் காவல்துறைகளைப் புகழ்ந்து பாடுவதில் மிக்கது. இவை போர் மற்றும் துன்பங்களை சமாளிக்கத் தெய்வத்தின் அருளை நாடுவதற்கான பாடல்களாகும். இவ்வகை பாடல்கள் தமிழர்களின் நம்பிக்கை மற்றும் தெய்வ அனுபவங்களை பிரதிபலிக்கின்றன.

பல தெய்வ வழிபாட்டுச் சடங்குகள் மற்றும் பண்டிகைகள் நடைபெற்றன. முக்கியமாக வேலன் விழா, கார்த்திகை தீபம் போன்ற பண்டிகைகள் மக்களின் சமூகம் மற்றும் வாழ்வியலில் இன்றியமையாதவையாக இருந்தன. இவையெல்லாம் அவர்கள் தெய்வங்களைப் போற்றிப் பரவசமாகக் கொண்டாடிய முக்கிய வழிபாட்டு நிகழ்வுகளாக இருந்தன.

சங்க காலத்தில் தெய்வ வழிபாடு என்பது, தனிப்பட்ட நம்பிக்கை முறையாக இருந்ததுடன், சமூக ஒற்றுமையை உணர்த்திய ஒன்று கூட

ஆகும். கிராம மக்கள் கூட்டமாகக் கூடிப் பல்வேறு விழாக்களில் தெய்வங்களை வழிபட்டனர். இது மக்களை ஒற்றுமையாக்கி, சமூகத்தில் நம்பிக்கையும் அமைதியும் ஏற்படுத்தியது. கிராம மக்கள் தெய்வங்களின் அருளால் தம் நிலங்களில் விளைச்சலைக் குறைந்த சிரமத்தில் பெறுவார்கள் என்று நம்பினர்.

இயற்கை வழிபாடு, தமிழர் மத்தியில் அதிகம் பரவியது. அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு இயற்கை வடிவமும் (பழநி மலை, வள்ளுவர் நதி, மதுரை வளநிலம் போன்றவை) தெய்வீக உணர்வுகளைப் பொறுப்பனவு செய்தன. குறிப்பாக, தமிழர் தங்களின் பரம்பரைப் பழக்க வழக்கங்களைத் தொடர்ந்தும் கடைபிடித்து வந்தனர். தெய்வங்களை மட்டும் அல்லாமல், பறவைகள், விலங்குகள், மரங்கள், மற்றும் இயற்கை வடிவங்களை அன்போடு பாதுகாத்தனர்.

தெய்வங்களை வழிபடும் தனிச் சடங்குகள் கோவில்களிலும் நடைபெற்று வந்தது. கோவில் கட்டிடக் கலை மிகுந்து வளராதிருந்தாலும், கிராம மக்கள் தற்காலிக கோவில்கள் அல்லது மலைகளில் தெய்வங்களை வழிபட்டனர். சிறிய ஆலயங்கள் அல்லது குன்றுகள் தெய்வத் தாயகமாகக் கருதப்பட்டன.

தமிழர் வழிபாட்டு முறைகள் தங்கள் பண்பாட்டின் ஒரு முக்கியமான அங்கமாக இருந்தது. தெய்வங்களை மட்டுமல்ல, இயற்கையையே தெய்வமாகக் கருதி, தமிழர் தங்கள் வாழ்வியல் முறையையும் வழிபாட்டு வழக்கங்களையும் இணைத்து வாழ்ந்தனர்.

நாகரிகம் மற்றும் பொருளாதாரம்

சங்க காலத்தினர் மிகப்பெரும் நாகரிகத்தை அடைந்து வாழ்ந்தனர். சமூக அமைப்புகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, குடும்பம், குலம், மற்றும் அரசியல் அமைப்புகள் நன்றாக முறையாக வளர்ந்தன. முக்கியமான சமூக அமைப்பு "குடும்பம்" ஆகும், இதில் ஆணும் பெண்ணும் சமமாகக் கருதப்பட்டனர், மற்றும் குடும்ப உறவுகள், மக்களின் அடிப்படை வாழ்வியல் முறையை நிர்ணயித்தன. குடும்பம், காதல், திருமணம் போன்றவை முக்கியமான இடம் பிடிக்கின்றன. அகம் பாடல்கள் காதல், குடும்ப வாழ்வியல், மற்றும் சிறு குடும்ப சிக்கல்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. பெண்ணிற்கும் ஆணிற்கும் சமமான இடம்

கொடுக்கப்பட்டது, மேலும் பெண்கள் தங்கள் மனம் மற்றும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த உரிமை கொண்டிருந்தனர்.

சமூக அமைப்புகள் சீரான முறையில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. வணிகர், வேளாண்மை தொழிலாளர்கள், யாதவர்கள் (மாட்டு வளர்ப்போர்), கைவினைஞர்கள் ஆகியவை பன்முகமாக இருந்தனர். ஒவ்வொரு சமூகத்தினரும் தங்கள் தொழில், பண்பு, மற்றும் கலாசாரத்தில் தனித்தன்மையைப் பேணி வளர்த்தனர். சங்க காலத்தின் பொருளாதாரம் மிகவும் செழித்த நிலையிலிருந்தது. இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்தி தமிழ் மக்கள் தங்கள் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தினர். விவசாயம், வணிகம், கைத்தொழில், மற்றும் மாட்டு வளர்ப்பு போன்றவை சங்க காலத்தின் முக்கிய பொருளாதார துறைகளாக விளங்கின.

நெல் பயிர்ச்செய்கை மிக முக்கியமானதாக இருந்தது, ஏனெனில் தமிழ் மண்ணின் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். மழைக்காலங்கள் நன்கு இருந்தால் நல்ல விளைச்சல் கிடைத்தது. நீர் ஆதாரங்கள், ஆறுகள், ஏரிகள், மற்றும் குளங்கள் பெரிதும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. புகழ்ந்த மருதம் நிலப்பகுதிகளில் நீர்ச்செய்கைகள் நடைபெற்று வந்தது. புலவர்கள் பாடல்கள் வழியாகவும் விவசாயத்திற்கு பெரும் பாராட்டு கிடைத்தது.

வணிகம் மிகப் பெரிய அளவில் செழித்தது. தமிழர்கள் தமது கடல் கடந்த வணிகத் தொடர்புகளால் உலகின் பல நாடுகளுடன் வணிகம் செய்து வந்தனர். நவமலர், முத்துக்கள், மற்றும் இரும்பு போன்ற பொருட்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. அவர்கள் பரந்த கடல் வணிகப் பாதையில் பண்டை கிரேக்க மற்றும் ரோம நாடுகளுடன் பொருள்கள் பரிமாற்றம் செய்தனர். கடல் வணிகம் தமிழர்களுக்கு செழிப்பை ஏற்படுத்தியது. சங்க இலக்கியங்கள், குறிப்பாக புறம்பாடல்கள், வணிகர்களின் பெருமையை மிகுந்து கூறுகின்றன. தமிழர்கள் சங்க காலத்தில் கைவினைத் தொழில்களில் மிகுந்த திறமையை காட்டினர். பொற்காசுகள், வாள்கள், ஆபரணங்கள், பட்டு உடைகள், மற்றும் பளிங்கு போன்ற கைவினைப் பொருட்கள் மிகப் பிரசித்தியாக இருந்தன. கைவினைகள் இடம், குறிப்பாக, உளுந்தை மற்றும் பருத்தி போன்ற பயிர்களிலிருந்து ஆடைகள் மற்றும் துணிகள் தயாரிப்பது, அதனை மன்னர் மற்றும் வணிகர்களுக்கு விற்கும் பணி பிரபலமாக இருந்தது.

மாட்டு வளர்ப்பு சங்க காலத்தில் மற்றொரு முக்கிய பொருளாதார நடவடிக்கையாக இருந்தது. மாடு, ஆடு, மற்றும் மின்னியன்கள் வளர்ப்பது, இப்பகுதி மக்களின் பண்ணைப்புற வேலைகளில் அடிப்படையாக இருந்தது. மாடு பால், மண் உரம், மற்றும் ஏராளமான பொருட்களுக்கு பயன்பட்டது. சங்க இலக்கியங்களில், மாட்டுப் பண்ணையினர் பற்றிய பதிவுகள் காணப்படுகின்றன.

சங்க காலத்தில் தமிழர் நாகரிகமும் பொருளாதாரமும் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தன. மக்கள் விவசாயம், வணிகம், கைத்தொழில், மற்றும் மாட்டு வளர்ப்பு போன்ற பல துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தனர். சங்க இலக்கியங்கள் அந்தக் காலத்தின் செழுமை, பண்பாடு, மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை பிரதிபலிக்கின்றன.

தொழில்நுட்பமும் அறிவும்:

தமிழர்கள் தொழில்நுட்பத் திறனிலும் அறிவில் சிறந்தவர்களாக விளங்கினர். குறிப்பாக கட்டிடக் கலை, உலோக பண்பாடு, நடப்பியல் போன்றவற்றில் அவர்கள் மிகுந்த ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர். தமிழ் இலக்கியங்கள் அவர்களின் அறிவுத் திறனையும் நவீனத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. விவசாயத் தொழில்நுட்பத்தில் நீர் மேலாண்மை, மருந்தியல், மற்றும் பருத்தி, உளுந்து போன்ற பயிர்களை வளர்க்கும் முறைகள் ஆழமாகத் தெரிய வருகின்றன. மழைநிலங்களில் சதுரகோணம் முறையில் நிலங்களை மண் அறுக்கவும், உழவுக்கு தேவையான கருவிகளை உருவாக்கவும் தொழில்நுட்பப் புதுமைகள் இருந்தன.

சங்கக் காலத்திற்கேற்ப கைத்தொழில் மிகுந்த வளர்ச்சியடைந்தது. கைவினைஞர்கள் துணிகளுக்கு, கல்லுப்பொருட்களுக்கு, தங்கம் மற்றும் வெள்ளியைப் பயன்படுத்தி அழகிய ஆபரணங்கள், கைரேகைகள், மற்றும் உலோகக் கருவிகள் உருவாக்கினர். சுதந்திரம் பெற்றவர்கள் தங்களின் கைவினைச் செயல்களில் மிகவும் திறமையானவராக இருந்தனர். கோவில்கள், வீடுகள், மற்றும் குடியிருப்புகள் ஆகியவை உயர் தரமான கட்டுமானப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி கட்டப்பட்டன. அவற்றில் அழகான பொற்கொலை மற்றும் மரக்கட்டிடக் கலைகளும் காணப்பட்டன. மக்கள் கட்டுமானத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி செழிப்பான நகரங்களை உருவாக்கினர். இயற்கை, வானியல், மற்றும் வேதியியல் போன்ற துறைகளில் தமிழர்கள் பெரும் ஆர்வம் காட்டினர். மரபுவழியாக

கற்றுக் கொண்ட அறிவியல் செயல்முறைகள், பருத்தி மற்றும் உளுந்து போன்ற விவசாயப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதில் தெரிய வருகிறது. மேலும், மருத்துவவியல் துறையில் உள்ள அறிவியல் புதுமைகள் கசாப்சிரியில் உள்ள விலங்குகளின் மருத்துவம், மூளைக்கு போதிய மருந்துகள் ஆகியவை உருவானது. சங்க காலத்தில் தொழில்நுட்பமும் அறிவும் பெரிதும் வளர்ந்திருந்தது. விவசாயம், கைத்தொழில், கட்டிடக்கலை, மற்றும் அறிவியல் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் தமிழர்களின் நாகரிகத்தை செழுப்பாக்கின. இதனால், சங்க காலத்தின் மரபுகளைத் தொடர்ந்து இன்று வரை தொழில்நுட்பம் மற்றும் அறிவியல் வளர்ச்சி தொடர்கிறது.

சங்க காலம் தமிழர்களின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, அறம் மற்றும் வீரத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்த ஒரு துல்லியமான வரலாற்றுக் காலமாகும். இது தமிழர்களின் வாழ்வியல் முறையையும், அறிவையும் ஆழமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. சங்க காலத்தில் தமிழர் பண்பாடு பல்வேறு கூறுகளால் அடிப்படையைக் கொண்டதாக இருந்தது, இது இக்காலத்தின் செழுமையைப் பதிவுசெய்தது. அங்கு உள்ள கல்வி, கலை, அறிவியல், மற்றும் சமூக அமைப்புகள் அனைவருக்கும் உள்ளடக்கிய ஒரு சூழலை உருவாக்கின. இக்காலம், தமிழர்களின் வரலாற்றில் மட்டுமல்லாமல், உலகளாவியமாகப் பெருமிதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சங்க காலத்தில் தமிழர்களின் பண்பாட்டின் செழுமை இன்று நம்மை ஆழமாகப் பிரபலமாக்கும் உருப்படியாக மாறியுள்ளது, மேலும் இது எதிர்கால சந்ததிக்கு ஒரு போதுமான அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது.

நூற்பட்டியல்

1. சங்க இலக்கியமும் சமூகமும் - இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் (2007)
2. சரளா ராஜகோபாலன் (2002), சங்க இலக்கியம்,, ஒளி பதிப்பகம் , சென்னை , இந்தியா .
3. அருணாச்சலம், ப.(முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்)., சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம், தொகுதி மூன்று, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், (2001).
4. சோமசுந்தரனார், பொ.வே., ஐங்குறுநூறு சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, (2009).
5. துரைசாமிப்பிள்ளை ஒளவை.சு., புறநானூறு (பகுதி I, II), சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை, (2007).

6. நாராயணசாமி ஐயர், பின்னத்தூர்.அ., நற்றிணை நானூறு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, (2007).
7. கலித்தொகை மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, (தலைமைப்பதிப்பாசிரியர்கள்)
8. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி)லிட்., சென்னை, (2007).
9. பரிமணம், அம .பாலசுப்பிரமணியன், கு. வெ. (தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்கள்) பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, (2007).
10. பரிமணம், அ. ம, பாலசுப்பிரமணியன். கு. வெ. (தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்கள்) புறநானூறு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, (2007).
11. பாலசுப்ரமணியன், கு.வெ. தொல்காப்பியம் மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, (2019).
12. ராஜம், மர்ரே எஸ்., பரிபாடல், நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, (1981).
13. வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு., வேங்கடசாமி பிள்ளை, ரா. அகநானூறு- (களிற்றியானைநிரை, மணிமிடை பவளம், நித்திலக்கோவை), சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், QESITSSST, (2009).
14. சிவசுப்பிரமணியன், ஆ. 2016. சங்ககால உழுதொழிலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும். புதிய ஆராய்ச்சி. இதழ் 5: 181-197.
15. பக்தவத்சல பாரதி (ப-ர்). தமிழர் உணவு. நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம். (2011).
16. மானிடவியல் கோட்பாடுகள். புத்தாந்தம்: அடையாளம்(2011)
17. மணவழகன், ஆ. பழந்தமிழர் தொழில்நுட்பம். சென்னை: அய்யனார் பதிப்பகம். 2010.
18. மணி, ஆ. தொ-ர். தமிழர் உணவுகள். புதுச்சேரி: தமிழன்னை ஆய்வகம். 2010.
19. மாதையன், பெ. சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம். சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ். 2010.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பக்தவத்சல பாரதி பண்பாட்டு மானிடவியல், ப.34.
2. ஐங்குறுநூறு பாடல் எண். 203.
3. புறநானூறு பாடல் எண். 119.
4. சிறுபாணாற்றுப்படை 175-177.
5. புறநானூறு பாடல்,326

6. திருக்குறள் எண்.81.
7. திருக்குறள் எண்.82,
8. புறநானூறு பாடல்,333
9. ஐங்குறுநூறு பாடல்,2
10. புறநானூறு பாடல்.319.
11. புறநானூறு பாடல்.319.
12. பதிற்றுப் பத்து பாடல் 12, வரி 15.25
13. புறநானூறு பாடல்.189.
14. பதிற்றுப் பத்து பாடல்.20 -30.
15. பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடல், 23-28.
16. நற்றிணை பாடல்,214,
17. குறுந்தொகை பாடல், 167

